

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENSTJENESTE

NUMMER 3.

1. FEBRUAR 1933

5. ÅRGANG

Misjonsarbeidet i Finnmark

Fra Thea og Oskar Gamst

Vil nu igjennem «Rosten» få sende alle som var med å samle inn bok til Finnmark vår hjerteligste takk.

Vi mottok endel av det tilsendte for jul og f. k. k. det da travelt med å sortere toiet og pakke det i mindre pakker som så sendtes direkte til de familiene som trengte det.

Da jeg kjenner så mange familiene rundt om i Finnmark, og vet at ikke alle kan nyttiggjøre sig tørt på beste måte, ved å sy opp og lignende — sorterer vi alt toiet først. Vi tar så ut det jeg tror passer best mulig til de forskjellige i hjemmene, og sender så etter som vi vet behovet er i de forskjellige hjem.

Det gled oss meget å få motta eders gaver, kjære sørskjenner. Alt var så pent og godt — og selv pakningen var gjort med slik omhu, at det virket rent rørende. Her opper et det nu så mange som trenger, og selv etter at vi mottok eders kasse fra Sarpsborg (den kom etter jul) blev det jo enda særlig mange som vi ikke rakk.

Det var i år særlig mange som viste stor takknemlighet. Enkelte kunde ikke holde tårene tilbake når de fikk pakken sin.

Br. Ersrud hadde også lagt ned endel brukt men godt skotei, dette gledet mange. Flere fikk jo nu uventet gode sko til jul. Br. Taulow Kristiansen hadde lagt ned i kassen en sekks gryns; denne kom særlig vel med. Vi veiet op grynen og la dem ned i pakken eller kassen der vi trodde det særlig trengtes, gjerne med en liten lapp med hilsen og skriftsted fra Bibelen, og vi tror at Herren også på denne måte vil tale til hjertene.

Det blev oss fortalt at noen manglet petroleum og margarin til jul. Dette blev så kjøpt og utdelt, så ingen av dem vi rakk blev sittende i mørke i julen.

En læstadiansk predikant, som vi fikk vite om var særlig vansklig stillet, fikk en særdeles god del til samt margarin, petroleum og gryns; dette gjorde ham godt, og da jeg senere talte med ham, var han boiet og gråt idet han nedbad Herrens velsignelse over dere som gav og over oss. Vedkommende har vært vår bitreste motstander for.

Det gir mot i kampen å forstå at vi allikevel ikke er så helt alene, men at dere sørskjenner der syd følger med, ja ikke bare følger med og beder for oss, men også er villige til å offre arbeid, tid og penger.

Fra en ubenevnt sørskjenner har jeg mottatt 100 kroner med ønske om å benytte det der det mest trenes. For disse penger er det alle-

Brev fra brødrene Gamst og Eilertsen

rede kjøpt endel matvarer som er gitt trengende. Det resterende vil bli benyttet etter ditt ønske, sørskjenner.

— 20 kroner er mottatt fra kvinnemisjonen, Skostredet 17, Bergen, med ønske om at det skal benyttes til frakt til vide-

reforsendelse av to i det som forevrig mest trengtes til.

Også dette var særlig velkommen og hjalp mig over den vanskeligheten. Fraktutlegg har enkelte ganger følts tungt, da min kasse ikke alltid har vært særlig dyp. —

Til jul ble det utdelt ca. 30 pakker, etter jul ytterligere 10 samt sendt til kasser til lenger øst på Finnmark.

Som dere ser, så har Herren på den mest underlige måte virket i vennenes hjerte til å være med på de forskjellige måter, og vi er derfor så glade og sender

eder alle vår hjerteligste takk. Jeg vil dog også gjøre vennene på de forskjellige steder opmerksam på, at det ikke alltid er bare glede med å dele ut. Det er nemlig her opp, som alltid også andre steder, noen som aldri synes de får nok. Andre igjen er misfornøiet for at de intet får o.s.v. Fra disse lyder det stundom meget vondt, som da særlig går ut over oss. Vi forsøker dog å handle som vi tror Herren selv vilde gjøre det og tar ellers interessen til deres ord. Et glimt i de lykkelige moder- og barneområdene som med takknemlighet og glede har mottatt sin del av det tilsendte, opveier alt arbeid og alle vonne ord, som muligens kan falne fra de misfornøide.

En spesiell takk til «Rosten» redaksjon og alle som har hatt

bryderi med samling og pakning m. m. Herren lønne eder alle. Herren sier: Jeg var nogen og klædte mig o.s.v. — Det som er gjort mot en av de minste, er gjort mot ham.

I kassen fra Sarpsborg var det også en pakke med to fra en sørskjenner på Sørlandet, hvorfor herved takkes hjerteligst.

Ved utdelingen er det tatt hensyn til de allermest trengende, da det selvsagt er umulig å rekke alle som man kunde ønske, og som nok kunde trenge.

Så til sist en hjertelig hilsen til alle kjente fra oss. Takk for forbønn og all eders hjelp og godhet i det år som svant. Husk oss fremdeles i eders bonner.

Eders i Jesus forbundne sørskjenner

Thea og Oskar Gamst.

Fra Signe og Henr. Eilertsen

Nu er det så lenge siden vennerne har hørt noe fra oss her på «Betel» at vi fant det på tide atter å sende dere noe ord. Og gjennem «Rosten» tror vi å komme frem til de fleste som er interesserte i arbeidet her på stedet.

Personlig ser jeg det sån, at arbeidet her er et arbeid som mest har karakteren av et misjonsarbeid. Huset her er jo — for stortstedene da — gitt av vennene syd på. Det at vi bor her er ikke utslag av at forsamlingen har kalt mig til å være deres forstander. Men de vilde gjerne gi meg vederlag for mitt arbeid med huset. Både med innsamlingen og dette som jeg har utført med mine hender på dette hus. — For mitt vedkommende kom det meget beleilig, da det nettopp da syntes å se mørkt ut. Og det som var det værste for oss, var selvfølgelig husleien.

Her har vi da fritt hus, samtidig som vi også har anledning til å dele med vennene på deres møter. Likeledes er her storartet anledning til å ta til de andre småsteder her omkring. Og jeg har også for jul hatt et til to møter om ukken på disse småstedene. Vi har nu også begynt med barnemøter hver sondag.

Tirsdag den 22. november f. a. hadde forsamlingen årsfest. Det var da et år siden huset blev innviet og tatt til offentlig bruk. Nedenfor har vi ikke hatt dessverre, siden huset ble bygget. Dog kunde vi takke Gud for, at det var flere nye sjeler med oss til årsfesten i år. Sjøle, som da huset var innviet ifjor, var ute i verden, men som Gud nu hadde fått stanset i deres ville løp. De var nu kommet over på Herrens side og priste hans navn.

Det er utrolig hvad evangeliet uttrekker ikke alene for de som annammer det ved troen, men det hele folk nyter godt av de forhold som opstår der evangeliet forkyndes.

Alt for Jesus!

Vissnok et stort mål — et stort og vidfløjt arbeid — men som Nehemias svarte Sanballat, Horoniten, den ammonitiske tjenere Tobias og araberne Gesem: «Himlens Gud, han skal la det lykkes for oss, og vi, hans tjenere, vi vil gjøre oss rede og bygge». — Så kan også vi si si.

Kjærligheten strekker sig ut over alle grenser. Jeg mener kjærligheten gjør det umulig for oss å la være å begynne arbeidet. — Vantroen og sløsheten, tillikemed den avtagende ned for det nuværende Jerusalems gjennopbygging gjør det derimot vanskelig å begynne. Men vi vil si som David: «Ved Gud skal vi gjøre storverk og han skal nedtredre våre fiender». Vel har vi hver vår plass og oppgave i Herrens vingård, men vi vender oss til Nehemias igjen, som sier: «Hver mann bli på plass, ja natt og dag!».

Hele vårt virke må innesluttet

i disse ord: Alt for Jesus!

T h v. O l s e n .

På øya Samoa

finnes en sterkt misjonsvirksomhet. Øya har en befolkning på 48,000 innbyggere, hvorav ikke mindre enn ca. 40,000 tilhører London-misjonen. Forsamlingsene er selvunderholdende og bestriber selv misjonærernes underhold. Nylig opførte folket i en by en kirke på 80.000 kroner av egne midler.

Under julehøitiden hadde vi et meget uheldig vær. Det tok nemlig til å regne 1. juledags eftermiddag, og foret var da på det nærmeste urefremkomelig. Veier og jorder var som en eneste gassrute. Vi har dog hatt våre møter og sammenkomster, og vennene

(Forts. 4. side.)

MISJONS-RØSTEN

Fritt, usvenglig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommen hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: Misjons-Rosten, Post boks 82, Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løsnummer 20 øre, kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år.

Til utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærerne.

Adresseforandringer, skriftlig opgjørelse og betalinger skjer til ovenstående adr.

Litt statistikk

Under tittelen «Norsk Kirkelyt 1932» bringer sogneprest Ivar Welle, Oslo, følgende tall:

I 1932 forelå resultatet av folketellingen for 1930 vedkommende religiøse samfund. Det viser seg at tallet av personer utenfor statskirken er steget i de siste 10 år, fra 71,062 til 91,459 — det vil si fra omkring 2,7 prosent til omkring 3,3 prosent. Av disse har omkring 0,8 prosent oppgitt ikke å tilhøre noe bestemt troessamfund. Den største stigningen faller på forskjellige samfund med voksen dår. De er gått frem fra 17,779 til 24,467. Andre samfund er ikke gått betraktelig frem i forhold til stigning av landets folkmengde som var omkring 6 prosent. Det største økende samfund utenfor statskirken er fremdeles den lutherske frikirke som er vokset fra omkring 18,000 til 19,000. Den katolske kirke er vokset fra 2612 til 2827, adventistene fra 1928 til 3225.

Det går en religiøs bolge over landet, det merkes på alle måter. Men samtidig foregår et stadig avkristningsverk i forbindelse med den internasjonale gudloose kultur. Det går som en kold understrom og følelse over alt, skjønt det ikke i år er foretatt noe særlig fremstøt i antikristelig retning.

Til abonnentsamlerne

og andre som inn sender nye og kontingent for gamle abonnenter må vi anmode om å være så snild å sende fullständig navn og adresse og å skrive tydelig. Derved undgås feil. Hvis noen bestiller bladet bare for et bestemt tidsrum, så vær så snild å bemerk det.

Kontingenten.

Det er mange som allerede har sendt inn kontingent for 1933. Men flere hundre står enda til rest, derav flere også for 1932. Vi må betale våre utgifter så punktlig som mulig og er derfor takknemlig for å få resterende kontingent snarest mulig.

Til innsendere.

Anonyme innsendte artikler tas ikke inn. Forfatterens navn må angis på følgeskrivelse. Anonymiteten er helt forpliktende for redaksjonen.

Misjonsbeløp.

Til dekning av frakt på bruk til utdeling ved O. Gamst, Buervikbotn er innkommet ved kollekt på ungdomsmøte, Sarpsborg, kr. 12,10, hvorfor kvitteres.

Frakten ble uforholdsmessig dyr i år. Vi er vistnok ikke blitt

innremmet noen reduksjon etter hvad der kan tenkes, tiltross for at forsendelsen var merket tydelig som brukt til til Finnmark. Frakten ble kr. 13,10 bare på den ene kasse og kr. 5,80 på forsendelsen til H. Eilertsen.

G. Iversen.

August Strindbergs omvendelse.

Den svenske dikter August Strindberg var i sine yngre dager en meget urolig natur, en higen og sekkende and der hadde vanskelig for å nå frem til en fast livsanskuelse. Til tider angrep han kristendommen hårt, ja endog så skarpt at han ikke frem for et tidsrum ble utvist av sitt fedreland Sverige; men der kom også for ham stunder hvor han sterkt følte at kristendommen måske dog er det eneste som kan bære opp i de mørke dager, hvor alt annet synes å begynne å legge denne trang på manges hjerter. Nettop derfor var det opmuntrende.

Må Gud velsigne dere venner som tar til orde for denne sak. La oss bli mange om det. Evangeliet må spredes til de forsømte deler i vårt land.

Når broder Amundsen nevner Telemark så gripes de innste strenger i mig. Jeg minnes fra da jeg fikk nåde til å virke en del deroppe. A, hvor jeg følte meg forbundet med de folket der. Ja, jeg følte mig så forbundet med dem at det var tider da jeg grunnet på om ikke Herren hadde kalt mig til å dele mitt liv sammen med dem. — Dog, Nord-Norge seiret. Men kjære sesken, vi behover eders avgjorte hjelp, ellers kommer vi ingen vel.

Som det vil sees annet sted i bladet, har Herren også fra dette sted kalt ut en ung broder til å forkynde Hans pris. Kom også ham ihu. Nevnte bror skal nu være sammen med mig inntil videre.

Må så Gud styrke oss alle sammen. Det Herren behøver er arbeidere.

«Betel» i Balsfjord i januar 1933.

Henrik Eilersen.

OPMUNTRENDE

Innviel sesfest

av Bedehuset «Klippen», Solum, strand pr. Drammen søndag 12. februar kl. 16.30.

Entre 0,50. Bevertning.

Rutebiler fra Strømsø torv, Drammen kl. 16.15. Korrespondenter med tog fra Oslo, Larvik og Hønefoss. Retur fra «Klippen» kl. 20.40. Korrespondenter med tog til Oslo, Drammen og Kongsberg.

Rutebilar også kl. 17. Retur kl. 21.45.

Velkommen i Jesu navn.
Theodor Borge. Fredrik Larsen.
David Erikson.

På reisetof i Kina

Den 27. oktober dro vi etter ut med dette underbare budskap. Klokkon halv to ettermiddag gikk toget. Det gikk fort, var ikke forsinket og klokken halv tre om natten var vi fremme. Tre evangelister møtte oss ved stasjonen. Da det er ikke hyggelig å stige av toget den tid på natten i Kina hvor reverne farer på kryss og tross. Og evangelistene sa til oss, at vi tør ikke gå inn i byen før det blir lyst, for det er så mange røvere på veiene. Vi gikk da inn i et lite lerhus ved siden av jernbanelinjen, gikk opp på kangen og la oss. Vi sov til klokken 7, mens englene holdt vakt over lerhuset. Da vi kom frem var det stor glede. Både kinesere og utlendinger hilste oss Ping-on. Det er denne by som broder og sester Falang arbeidet i. Det er noen svenske venner som arbeider her nu, og forsamt.

Langt yngre, men i den hellige Skriften vel bevandrede predikant, som selv hadde kjent tvilens hård, kamp og vanskhetigheten ved å nå frem til forvissningen om de helliges arverett i lyset. Dette sammentreff ble til flere og endte med Strindbergs fulle overgivelse til kristendommen.

Så nærmest sig også for Sveriges store dramatiker livets avslutning. Til tider båret op til årsens tide av det svenske folk i andre perioder forkjæret og fordømt av det samme folk som sin hvinne tunga og fordi han ikke alltid evnet å innordne sig under det borgerlige livs rammer, men undertiden sprengte disse for å føle sig som den fri fugl, fikk han maskje mere enn de fleste erfare livets glede og fryd, men også dets kummer, gråt og smerte. På dodsleiet bad han om å få Bibelen, og han tar den på sitt bryst med disse ord: «Det er sannhet!»

August Strindberg, tross altmannen med det store hjerte, de fattiges venn og varme forsvarer, gikk derefter inn til den sabbatskvile som står tilbake for Guds folk.

lingen har vokset, så det er en hel skare døpte venner. Motene var underbare. Gud var oss så nær. Vi vidnet om arven og rikdommen i Jesus, om det Nye Jerusalem, A, som de lyttet og frydet sig, da sang og jublet. Evangelistene spilte trekspill og Signe orgel.

Mandag morgen brøt vi så opp og kjørte omkring tre norske mil på kjerre til neste stasjon — også svensk — hvor vi hadde tre møter. Der ga Gud oss vekkesesmøter. Vi bad med flere som vilde overgi sig til Gud. Mandarinen to hustruer kom også til møtet, som var en stor ære. Felt-doktoren, apotekeren, politi og soldater og flere fikk vi be til Gud med. De troende trygget og bad oss komme igjen og sa: Vi skal be Gud sende dere hit igjen.

Onsdag morgen var vi etter på kjerren. Nu stod turen til broder og suster Fjeld, vi kom frem ved to-tiden og et ekte norsk måltid mat ventet oss: sprengt kjøtt og flesk, poteter, og sviskegrøt. Skal si det smakte etter all ristingen på kjerren. Også her var bestemt til møte. Det var veldig opmuntrende å se det verk Herren har gjort på dette sted, en hel skare troende satt lyttende møte etter møte, og en må erkjenne det er ikke forgjøves at vi reiser ut til hedningeland eller at I kjære derhjemme er med og støtter med midler og i benn.

Fredag morgen tok vi avskjed med de kjære venner, vi kjørte med kjerre og muldyr tre norske mil. Somme steder var det svært øde, men Herren bevarte oss på veien. Ved fire-tiden var vi fremme og suster Karlsen, som også ønsket oss velkommen. Vi skulde nu være sammen på tre dages stormøter med tre møter hver dag. En times tid etterpå kom det også tre svenske venner, så vi blev en hel skare sammen. Det var satt for oss en åpen der i Herrens ord, så det var en sann fryd å vidne. En slik skare kvinner hører til sjeldenhetsen å se

som kan motes en stor major bli til velsigne.

Pris: Heftet kr. 3,50.

Chopda
Blandt
Av A.

Boken beret
gripende fra
blant Indias
folke misjona
ondt. Heden
nød og synde
ger ruller op
med og bring
ene som dem.

Br. Cornel
ne til å frem
han fengsler d
sig. Det er
billeder fra
folklet der ut
blir enda mer.

Det var god
de lese den,
en verdifull n
Pris: Heftet
kr. 2,50.

Begge bøk
sets Sciers fo

SPRED

Hilsen til «R...»
Fred over Q...
Har tenkt
omvuntrende
det fra de for
besøker, siltk
stor betydning
for bladet. D...
serskilt spalt
det er med
vil det gavlig
rette ånd
signe for d...

Mindre bes
en glede å fa
soke.

På min tu
november av
ledelse såled
mindre platt
har vært for

Om det er
forsomte st
er kanskje ting man synes om og
ting som man ikke synes om i
den. Men her er en bok som gri
per leseren slik, at man rives bort
med. Vistnok kan det finnes
ting som kan synes helt utrolig,
men når man minnes, at for «Gud
er ingen ting umulig», og «Alt er
mulig for den som tror», da må
også jeg det
all mottigelse ophøre. Det som
er fortalt er ikke oppspann og
dikt, men oplevelser av troende
menn og kvinner. Jeg kjenner
ingen noe bok — bibilet undatt

På et sted
som heter
ledning til
til dem som trenger en bonnh
rende Gud — og viem av os
satt sig der
ned Evens
Så full av beviser på bonnhore
se, som den er, er den et kraftig
bevis på «Gud er igår og idag
den samme, ja, til evig tid». Et
ting som gjør den særlig verd
full for min del er, at jeg kjen
ner flere av de som beretter om
bonnhørelse, som absolutt pålit
lige og troværdige menn og kvin
ner.

Hvad vi som Guds folk treng
er, uten tvil å komme mere i
stilling, at vi kan tro på Guds
god musik

Misjonen i Shih Chia Chuang

Elskede vennér i Kristus Jesus!

Lenge er det siden vi har fått høre fra oss her ute, men dermed er ikke glemt av oss, hvor kunde vi glemme eder! Vi er stadig fylt av takk til Gud for eders lydighet mot evangeliet, 2. Korr. 9, 13. Hvordan skulde vi kunne være her ute om ikke I var lydige til å stre ut eders sæd (v. 10). Vi er takknemlige til Herren for alt dette, foruten de mange kinesere som sender sin takk op til Herren for evangeliet, som er blitt bragt dem. De er glade over at det bærer rike frukter til eder selv (v. 11), så I blir i alle måter, til all gavmildhet, hvilket gjennem oss virker takksigelse til Gud. Herren vil selv gi eder så I kan fortsette inn til Jesu komme, halleluja!

Vi skulde gjerne skrive litt oftere, men det er så dyrt å sende brever herfra til eder, og ofte er vi så optatt at tiden tilslater det ikke, men vi husker eder stadig når vi er i bønn til Herren, og det utsætter langt mer enn et brev. Bønnelivet er blitt underbart for oss den siste tid. Vi kan si med sannhet at Herren har åpnet våre sine for denne hemmeligheten, mer enn noensinne før; ikke det alene å være, men i bønnen å kunne legge alt ned for Herrens fetter, og reise sig op fra bønnen og være løst. Både kineserne og vi selv priser Herren for denne vei som er blitt åpnet for oss. Et lite bevis på dette: I ca. 3 måneder har vi vært bedrøftende for en av hvor vi aldri hadde fått noen inngang. Kun noen få der var det siste halvåret blitt helbredet. Nu kjenner vi at Gud vil ha oss til denne by med vårt hjelpe. Fiere av de unke krisiske kom og vilde ofre sin tid for å hjelpe til i teltet. Her-

Misjonsarbeidet i Finnmark

Forts. fra 1. side.

har vist en enestående iver i å komme frem til disse.

3. juledag hadde vi fest med brydsbrytelse for forsamlingen. Ved samme anledning la vi henderne på en ung broder som føste sig kallet til å forkynne Guds ord. Hans navn er Ledang Pedersen. Han vil nu virke som utsending fra menigheten her på stedet.

Selvfølgelig kan ikke forsamlingen bare ansvar for hans underhold, men vi vil gjerne anbefale ham på det aller beste, og de våre venner kommer ham ihu i sine bønner, og de som har anledning til det, også med midler.

Jeg skal nu ut på en tur om et par dager, og jeg vil da ha ham med mig.

Det er en del venner som er kummet oss ihu med brukt tel til utdeling til trengende. Vi har skrevet til de aller fleste privat, men alle har vi ikke rukket. Og vi vil derfor gjennom disse linjer frembare til alle vår hjerteligste takk. Herren skal lønne og velgjøre dere alle.

Vi tar nu ikke opta mere spørsmål denne gang. Kom oss fremles ihu, kjære venner. De to østre (?) som kom vårt arbeide er opp ihu ved gjennom «Røsten» å sende os kr. 15.00, takkes gaa hjertelig.

Eders i Kristus

signe og Henr. Eilertsen.

Fra N. P. Rasmussen og Ida Lorentsen, Kina.

ren ga oss en forunderlig inngang der. Det blev bedt for flere og nu er det en liten forsamlingsmøte der. Nu de siste tre dager har flere av våre evangelister vært der og de samler ca. 80 menn og kvinner, som er grepne av evangeliet. De vilde vi skulde bli der bestandig hos dem, og kun på betingelse av at vi skulde komme igjen fikk vi gå. Høsten er stor, arbeiderne få. Vær med og bed for oss, at vi må kunne få flere inn i evangelists tjeneste.

Vi kom hjem fra en reise siste natt klokken 12 etter 3 dages møter hvor Herren var forunderlig i vår midte. Guds And var rádende og alle var så lykkelige over Herrens nærhet. Vi hadde flerte Kina Innlands Misjons kristne med på møtene, ja også misjonærene var med. Det er forunderlig hvor Herren bryter disse forskjellige grenser ned som finnes her ute mellom de forskjellige misjonærer, idet den Hellige And kommer og doder dem. Fikk just brev fra en av de nordlige provinsen i Kina, hvor det meddeles at Herren døper kineserne i den Hellige And iidenfor Kina Innlands Misjon, stor omkrets, og syke helbredes, så de mange forskjelligheter falder og den Hellige And får sin vei, halleluja. Det er som det står i Ap. gj. 2, 17: Og i de siste dager, sier Gud, vil jeg utgyde av min And over alt kjød — Ingen vil kunne hindre det. Alt hvad Gud har sagt kommer til å skje. Vi synger ofte sangen: Det høres en susen av pinse på ny, Guds And går ut over jorden.

La oss glede oss, sesken, og var tro mot sannheten, og Gud vil la det komme strømmer av nåde. Vi har vært sett ned på i mange år av de mange store misjonærer som finnes her ute i Kina. Ingen har regnet med oss, ikke har vi vært omtalts av mange. Det er ikke slik nu mer. Herren har gjort så store ting iblandt oss, så det er åpenbart for alle.

Vi hadde her på vårt siste stormote en broder til å vidne. Han var fra det Amerikanske Bibelselskap. Han sa til mig: Hvorfor vet vi ikke om dette store arbeid her? — Og fra platformen uttalte han at han ikke hadde sett noe lignende på sine mange reiser. Han glemt aldeles sig selv når han så Guds verk iblandt oss. Under brydsbrytelsen var han meget optatt av å høre dem tale i tunger og prise Gud. Vi tok også op en liten kollekt til Mongoliet til de to unge kinesiske brødre som er reist op der i tro på Gud. Slik griper Gud inn overalt for at disse mange kinesere som er kommet til tro på Jesus og fått syndernes forlatelse, at de også skal få se Jesus som sin læge for legemet og som den der depper dem i den Hellige og lid.

Som jeg allerede har nevnt litt om har vi vårt halvårige stormøte igjen og Herren har vært meget virksom i vår midte. Alt var så harmonisk, alt gikk så fredelig, alt var tilrettelagt, og de mange som fikk sitte å lytte til ordet var så interesserte, at intet forstyrrende var tilstede. Det er ellers en vanskelig sak å få kvinnene til å

te i forsamlingen, men selv om vi hadde mange kvinner var de alle med for å opprettholde ro og orden. Dette grep også vår broder fra Bibelselskapet meget. Også for dette møte hadde vi vært meget på kne og Herren la det forunderlig tilrettede for oss, halleluja! Alt dette er av Gud. Intet menneske kunde legge noe til rette som Herren hadde gjort det for oss, derfor priser vi hans store navn. Halleluja.

De siste tre måneder har vært så optatt med møter, kall her og der, foruten alle de møter vi har her hjemme. Herren skjøn pris og er førdi han gir oss kraft til alt dette. Vil dere huske oss og be sørlig for oss. Tiden er kort og vi kan ikke ligge på den late side; vi må arbeide mens det er tid. Det går utover våre legemer, men det får ikke hjelpe — vi må ut. Be for oss. Snart kommer Jesus og evangeliet må sås ut så langt som det er mulig. Her er en annen store marker som intet har fått av evangeliet. La oss derfor arbeide mens det er dag, natten kommer da ingen kan arbeide.

En av våre tre bretter tok Herren hjem for noen måneder siden, ja mange av våre kristne er gått hjem til den evige hvile denne sommer. Flere av dem som gikk hjem ble frelst i den siste time. Åre skje Gud for hver en som går hjem, frelst ved Jesus blod.

Hjertelig takk for eders ofre og smart stod han sky og forsøgt ved den sykes kel. Mangen en ed og hårdt ord hadde han hert fra de leber som nu tryglet ham om et trøstens ord! mangen en gang hadde han sett de sintelys fra disse innfalte sine som nu styrret så bønnfallende; mere enn en gang hadde han følt vekten av den hand som nu lå hjelpeles på teppet. Og først var han stum av forferdelse.

«Stå ikke der og glo, gutt!» ropte

En kvinne derfra har bedt om forbannen. Hun ønsker å forstå ordet og leve Kristuslivet, så hun har håp om himlen; hun har erfaret at alt er tomhet uten-Gud.

Takk, kjære venner, for eders forbørn for dette folk. Vi kjenner den ransakende And i vår midte. Og det er underbart når man får se sin synd og motta Guds nåde. — Verden er ond.

Ter. En kvinne derfra har bedt om forbannen. Hun ønsker å forstå ordet og leve Kristuslivet, så hun har håp om himlen; hun har erfaret at alt er tomhet uten-Gud.

Takk, kjære venner, for eders forbørn for dette folk. Vi kjenner den ransakende And i vår midte. Og det er underbart når man får se sin synd og motta Guds nåde. — Verden er ond.

men jeg hviler i Gud som har hvet å være med meg alle dage

Snart kommer Jesus, og vi skaffa se ham som vår sjel etske

Mens vi venter på ham løftes våre hoder, vitende at lønnen ve ter for den enkelte.

Kjærlig hilsen fra kineserne fra eders i Mesterens tjeneste

I da Lorentsen,

Shih, Chia Chuang.

YNGRE SPALTE

DA JENS FØRTE STYRMANNEN TIL JESUS.

For noen år siden lå en sjømann for døden i sin kile; han hadde levet et ugruelig liv, og nu da døden nærmest sig blev hans sjel fylt med dodsangst. Som den ene etter den annen av hans gamle skibskamerater kom bort til ham med vendelig medfølelse, bad han dem at de ville gi han et trestens ord.

«Er det ikke et sted i Bibelen,» ropet han, «som en doende kan få fatt i?»

Jeg kan bare tenke på ett og det fylle mig med redsel: Den sjel som synes skal do — skal — skal do — sjelen skal do. Kan I ikke gi mig et annet, kamerater, så jeg kan bli kvitt det? Bibelen er en stor bok, det må være noe i den for en doende synder.»

Omsider sa en av matrosene:

«Kall på lille Jens, det er ikke lengre siden han dro fra sin mor; kan være at han husker noe som han har hert ham.»

Og Jens, kahyttsgutten, ble hentet og smart stod han sky og forsøgt ved den sykes kel. Mangen en ed og hårdt ord hadde han hert fra de leber som nu tryglet ham om et trøstens ord! mangen en gang hadde han sett de sintelys fra disse innfalte sine som nu styrret så bønnfallende; mere enn en gang hadde han følt vekten av den hand som nu lå hjelpeles på teppet. Og først var han stum av forferdelse.

«Stå ikke der og glo, gutt!» ropte

den dodasyke med litt av sin kamele hissighet, «har du ikke en bibel et sted og kan du ikke lese noe av den som din mor har hert dig?»

«Ja,» sa gutten langtrukket, «jeg har en bibel og mor skrev et bibel.

språk på tittelebladet for jeg drog hjem, men ikke det er som jeg ikke kan huske det.»

«Og boken er uten tvil på bunnen av din kiste?»

«Ja, så er det styrmannen,» svarte gutten med skamredme.

«Få fatt i den gutten min, få fatt i den så fort du kan; mors ord er god for de deconde menn.»

Om et steblikk stod Jens etter veggen og leste molsommelig de ord som hans mor hadde skrevet:

«Jesus Kristi, Guds Sønns blod, renser oss fra all synd.»

Med et gledesskrift hilst den doende dette budskap.

«Jeg visste at det var trest i Guds hellige bok,» ropte han; «blodet renser.»

Jesu Kristi blod renser fra synd fra all synd. Det er han Sønn av sier det — Guds Sønn — ham elsker Sønn. Jeg minnes det alt nu. Den sjel som tror Sonnen, skal ikke do, må bli renset — toet ren i Lamnets blod, A, kamerater! A, kamerater! Hvor heilig det er at blodet kan tvette bort ussel, gammel angreng synders unghedig; lovet være hans hellige navn. Jeg vil evigprise ham!»

(Misjb.)

Misjons-Røsten

KINA

Elskede misjonærer
Et barn er os
er oss gitt og fy
lagt på hans sk
kaller hans man
ver, Veldig God
Fredsfyrste.

Det har så lenge
hjerte å sende en hi
«Misjons-Røsten»,
lopet ifra mig, og nu
jul og vi går igjen
år. Hvor godt og ti
veldig God og en evig
og ser til oss her u
hedingeland.

Jesus sa til sine d
ikke skulde være bek
ne liv, men soke fors
og hans rettferdighe
dette bli gitt i tilgj.
står fast, og de har
idag, lovet være hans

Det er nu vel 2 m
vi åpnet arbeid her i
Hsien. God har veisig
ord, flere har åpnet b
vil tro på Jesus, og vi
Gud er at han må få
se. Djævelen vil så n
på sitt bytte, men g
Gud. Det er kraft og
blod.

Vi har også fått til
gå i fengslet og vidne
— tirsdag til kveld
og fredag til morg
hjerte gråter når jeg
disse stakkare, — so
Og nu når det er kold
re syke. Den kinesiske
urettferdig. Fangene

MANNDRAPERNE

Av en artikkel i «M
tar vi etter anmodnin
gde utdrag:

Kristenheten er i sin
prove.

Adspredens og op
tid griper mer og mer

Mange forsamlinger
uavladelige oprivninger
der sig i smerte.

Det blir vanskelige
skikkelige å være en fo
leder, og disse skriker
etter virkelige men
modighet og lidelse, sam
dem, vil bare forsamlin
ge byrde, men bare
melder sig, til dette i
selvforsakelse. Tuktemes
stiller sig i hopen tall,
dre er der få.

Der er dem som står ut og får ennu mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom

Ordspr. 11, 24

DORTHEA KLEM:

Tora Finneur, Danvik, Drammen

A g e n t i n a.

BERGER N. JOHNSEN:

H. H. Senstø, Otterholt, Telemark.

Afrika.

INGRID LØKKEN:

G. W. Bjertnes, Tåsenveien 34, V. Akershus

HILMA HERMANNSEN:

Ole Krogstad, Soll, Rødingen

MARGIT HARALDSEN:

Henrik Johansen, Lovenskiolds Lilleaker pr. Oslo.

HANSINE NESFOSSEN:

Constance Nestdal, Solheimsgt. Bergen.

MARTH A KVALVAGNES:

Anna Neisdal, Sydnessmug, Bergen.

DEN NORSKE KONGOMISJON:

ALB. M. CHRISTIANSEN:

Erling Syvertsen, Danvik, Bergen.

M a n s j u r i a.

MARTIN KVAMME:

Misjons-Resten, Sarpsborg.

Finnmark.

OSKAR GAMST, Brevikbotn.

HENRIK EILERTSEN, Postboks 34, Tromsø.

DEMANDA EILERTSEN, Brevikbotn.

ANDREAS MATHISEN, V. Jakobselv.

KRISTIAN SKIPPERUD, Kistrand, Porsangerfjord.

«Glommen» trykkeri, Sarpsborg

Yngre spalte

India: DAGMAR ENGSTRØM:

O. Ekornes, Jarven 11, Oslo.

TOMINE EVENSTAD:

Gartner M. Walde, Ibsensgt. Bergen.

PEDER EVENSTAD:

Emma Hoel, Parkveien 6, Bergen.

«Glommen» trykkeri, Sarpsborg